

σῆλθε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Βίσμαρκ ἵνα ἴδῃ τὸ ἀποβη-
σόμενον. Ἄλλ' ἡ τύχη ἐφάνη καὶ πάλιν δυσμενῆς
πρὸς τὸν νέον βαρῶνον, ὅστις τότε κάτωχρος στρα-
φεὶς πρὸς σύζυγον τοῦ ἐψιθύρισε κρυφίως ὀλίγας
λέξεις εἰς τὸ οὖς αὐτῆς. Ἐξῆλθεν ἡ νέα τῆς αἰ-
θούσης, προπορευθεῖσα τοῦ ἀνδρός της. Αἴφνης ἠ-
κούσθη ὀπισθὲν της κρότος πιστολίου καὶ ὁ νέος
ἔπεσε, διατρηθείσης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διὰ σφαί-
ρας. Πρὸ τοῦ νεκροῦ τοῦ συζύγου της ἔστη φρίτ-
τουσα ἡ νεαρὰ γυνή, προτείνουσα ἐν ἀγωνίᾳ τὰς
χεῖρας· βαλοῦσα δὲ κρυγὴν φρίκης ἔπεσεν ἀναι-
σθητος χαμαί. Ὡς ἦτο ἐτόμενον, πολυπληθεῖς
θεράποντες προσέδραμον πανταχόθεν καὶ ἀπεκό-
μισαν ἐν σπουδῇ ἐκεῖθεν τὸ πτώμα τοῦ ἀνδρός
καὶ τὴν λιπόθυμον γυναῖκα, διότι τὰ τιαυτά δυ-
στυχήματα κατὰ κανόνα, κρατοῦντα ἐν τοῖς χαρ-
τοπαικτείοις, πρέπει ταχέως νὰ καλύπτονται διὰ
νὰ μὴ παραβλάπτηται ἡ υπόληψις τοῦ καταστή-
ματος. Ἐν ᾧ ταῦτα ἐγίνοντο ἠκούσθη τις ἀνα-
φωνῶν ἐν ὀργῇ μεγίστη: «Αὐτὰ πρέπει νὰ παύ-
σωσιν ἐπὶ τέλους! Φέρουσι ὄνειδος εἰς τὴν Γερ-
μανίαν τοιαῦτα καταγῶγια!» Ἡ φωνὴ ἦτο τοῦ
Βίσμαρκ, ὅστις ἐτήρησε τὸν λόγον του. Προτοῦ
νὰ παρέλθωσιν ἑπτὰ ἔτη ἔκτοτε καὶ τὸ τελευ-
ταῖον χαρτοπαικτεῖον ἐκλείσθη ἐν Γερμανίᾳ.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ

Ἐπάρχει ἐν Κίνᾳ βιβλίον δημοτικώτατον, τὸ
Τοιάο—Air—Κουάγκ, ἧτοι Βιβλίον τοῦ γέλω-
τος, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰ ἡμέτερα κωμικὰ ἡ-
μερολόγια. Τούτο εἶνε συλλογὴ παροιμιῶν, ἱστο-
ρικῶν λέξεων, ἀστεϊσμῶν, κωμικῶν ἀνεκδότων,
ἢ δ' ἀνάγνωσις αὐτοῦ τέρπει τοὺς Κινέζους περὶ
τὰ τέλη τῶν γευμάτων αὐτῶν ἢ τῶν ἐσπερίδων.
Ἐκ τῶν ἀνεκδότων τούτων μεταφέρομεν ἐν-
ταῦθα τινὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πνεύματος τῶν
κατοίκων τοῦ Οὐράνιου Κράτους.

Δύο ἄνθρωποι, ὁ Σούγκ καὶ ὁ Κούγκ, θερμαί-
νονται πρὸ μιᾶς θερμάστρας. Ὁ Σούγκ, χαρ-
ακτῆρος ἀπαθούς καὶ πολύλογος, παρατηρεῖ ὅτι
καίεται τὸ φόρεμα τοῦ εὐερεθίστου Κούγκ.

— Φίλε μου, λέγει πρὸς αὐτόν, ἤθελα νὰ σοῦ
ὀμιλήσω δι' ἐν πρᾶγμα. Τὸ εἶδα πρὸ ὀλίγων
στιγμῶν καὶ ἤθελα νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ· ἀλλ' ἐπειδὴ
διηγοῦνται ὅτι ἔχεις χαρακτηῖρα εὐερεθίστον,
ἐδίστασα· ἀφ' ἑτέρου νομίζω ὅτι ἂν δὲν σοῦ εἶ-
πῶ τίποτε, θὰ σὲ ἀδικήσω. Εἰς τρόπον ὥστε ἀ-
πεφάσισα νὰ σοῦ ζητήσω τοῦλάχιστον τὴν ἄδειαν
νὰ σοῦ ὀμιλήσω.

— Λοιπὸν... , λέγε!

— Ἰδοῦ, τὸ φρέμα σου καίεται, εἶπεν ἡσύχως
ὁ Σούγκ.

— Τί διάβολον! ἀνέκραξεν ὁ Κούγκ με ὀργήν,

βλέπων τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐνδύματός του,
δὲν ἠμποροῦσες νὰ μὲ εἰδοποιήσης γρηγορώτερα;

— Πόσον κακὸν χαρακτηῖρα ἔχει! ἐψιθύρισε
ὁ Σούγκ ἀπομακρυνόμενος ὀλίγον. Οἱ ἄνθρωποι
εἶχον δίκαιον νὰ μὲ προειδοποιήσουν!

Εἰς ἄνθρωπος κλέψας μίαν ἀγελάδα συνελή-
φθη καὶ κατεδικάσθη εἰς τὴν ποινὴν τῆς κάγκης,
τουτέστι νὰ κλεισθῇ ὁ λαϊμός του ἐντὸς δύο ζυ-
λων σκαπτῶν. Φίλοι του τινὲς ἰδόντες αὐτὸν εἰς
τὴν ἐλεεινὴν ταύτην θέσιν τὸν ἠρώτησαν τί
ἔκαμεν.

— Ὡ! τίποτε· εἶδα εἰς τὸν δρόμον ἕνα πα-
ληρόσχοινον καὶ τὸ ἐπῆρα.

— Ἄλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ σὲ τιμωρήσουν μὲ
τόσην αὐστηρότητα διότι ἐπῆρες ἀπὸ τὴν γῆν
ἕνα παληρόσχοινον.

— Νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν... Εἰς τὴν ἄκραν
τοῦ σχοινοῦ ἦτο δεμένη μία ἀγελάδα.

Λόγιος νευρικότατος εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ κα-
τοικῇ εἰς οἰκίαν, εὐρισκουμένην μεταξὺ τῶν κα-
ταστημάτων ἐνὸς σιδηρουργοῦ καὶ ἐνὸς λεβητο-
ποιοῦ. Ὁ θόρυβος τὸν ὁποῖον ἀπετέλουν οἱ δύο
ἐκεῖνοι τεχνῖται τὸν ἐτρέλλαινε, εἶπε δὲ πρὸς
ἕνα φίλον του ὅτι, ἂν μετώκουν, θὰ ἔδιδε πρὸς
αὐτοὺς ἐν καλὸν γεῦμα.

Μίαν ἡμέραν παρουσιασθέντες οἱ δύο γείτονες
τῷ εἶπον ὅτι, ἐπειδὴ ἤκουσαν νὰ γίνεται λόγος
διὰ τὴν ὑπόσχασίν του, ἤρχοντο νὰ τῷ ἀναγγεί-
λωσιν ὅτι μετώκουν.

Ὁ λόγιος προσέφερε πρὸς αὐτοὺς μεγαλοπρε-
πὲς γεῦμα, κατὰ δὲ τὸ ἐπιδόρπιον τοὺς ἠρώτησε
ποῦ μετέβαινον.

— Ἀλλάσσομεν κατάστημα, εἶπεν ὁ λεβητο-
ποιός· ὁ σιδηρουργός μεταβαίνει εἰς τὸ ἰδικὸν μου
μαγαζεῖον καὶ ἐγὼ εἰς τὸ ἰδικὸν του.

Μία γυνὴ ἀέριζε διὰ ριπιδίου τὸν νεκρὸν τοῦ
συζύγου της, ἀποθανόντος ἐν μέσῳ χειμῶνος.—
Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἠρώτησαν πρὸς τί τὸ παράδοξον
ἐκεῖνο ἀέρισμα, ἀπήντησεν·

— Ὁ σύζυγός μου μοῦ ἐσύστησεν ἐπὶ τῆς νε-
κρικῆς κλίνης του νὰ περιμεῖνω νὰ ψυχρανθῇ τὸ
σῶμά του διὰ νὰ ξαναῖπανδρευθῶ.

Ευλοκόπος, φορτωμένος κλάδους, ὤθησε καθ'
ὁδὸν ἕνα ἱατρὸν. Οὗτος ἠθέλησε νὰ τοῦ δώσῃ ἐν
ῤάπισμα.

— Κτύπησέ με μὲ τὸ πόδι, εἶπεν ὁ ζυλοκόπος,
ὄχι μὲ τὸ χέρι. Προτιμῶ νὰ πονέσω περισσότερο
— ἀλλὰ νὰ μὴ πέσω εἰς τὰ χέρια σου, διότι τότε
θὰ εἶμαι χαμένος.

Ἐβίχζε τις ἕνα φίλον τοῦ νὰ μείνῃ καὶ νὰ
γευματίσῃ μαζῇ του. Ὁ φίλος ἤρνετο.

— Διατί, εἶπε, δὲν δέχεσαι τὴν πρόσκλησίν μου;

— Λοιπὸν! νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν· τὸ κάμνω ἐξ αἰτίας τῆς γυναικός μου. Πρέπει νὰ ὑπάγω αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ κενώσω τὸ ποδόλουτρόν της, καὶ ἂν δὲν ὑπάγω δὲν εἰςεύρω τί θὰ μοῦ κάμη.

— Πῶς! εἶσαι ἀνὴρ καὶ ἀφίνεις νὰ σὲ ἐξουσιάζῃ μία γυναῖκα; Ποῖος ἤκουσε ποτὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; Ἢ θὰ σοῦ εἰπῶ τί θὰ ἔκαμνα ἐγώ. Ἢ... Ἢ...

— Τί θὰ ἔκαμνες; ἠρώτησεν ἡσύχως ἡ εἰσελθοῦσα σύζυγός του χωρὶς νὰ τὴν ἐννοήσῃ.

— Ἢ... ἐπήγαινα ἀμέσως νὰ κενώσω τὸ ποδόλουτρόν της. Ἀμέσως! ἐννοεῖς;

Μανδαρῖνος διέταξεν ἕνα χρυσοχόον νὰ τῷ κατασκευάσῃ δύο βάρδους ἐκ σφυρηλάτου χρυσοῦ. Ὅταν ὁ τεχνίτης τὰς ἔφερεν, ὁ μανδαρῖνος ἠρώτησε τὴν τιμὴν των.

— Ἐξοχώτατε, εἶπεν ὁ χρυσοχόος, καθὼς γνωρίζεις ὅλος ὁ κόσμος, ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ εἶναι ὄρισμένη, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐξοχότητά σας θὰ ζητήσω μόνον τὸ ἡμισυ τῆς τιμῆς.

— Καλά, εἶπεν ὁ μανδαρῖνος· τότε λοιπὸν πάρε τὴν μίαν βάρδον, κρατῶ τὴν ἄλλην, καὶ δὲν σοῦ χρεωστῶ τίποτε.

B.

ΤΑ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΑ ΜΑΣ

[Ναυτικὸν ᾄσμα μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Λαμπιλέτ καὶ ψαλὲν ὑπὸ χοροῦ κατὰ τὴν ἐν Φαλήρῳ φιλανθρωπικὴν ἐορτήν.]

Ὡς ποτε ἐμεῖς δίχως τιμὴ καὶ δίχως περιφάνεια,
Κακόμοιρα ναυτόπουλα, τῆς θάλασσας παιδιά,
Ὡς ποτε θὰ σαπίναμε μὲς ἔστενα λιμάνια
Κοντὰ στὴν ἀμμουδιά!

Ὡ, τί κατάρρα, τί ἄντροπὴ!
Πάντα νὰ ζοῦμε στὸ κουπί!

Πότε ἡ Νεράιδες τοῦ γιालοῦ κλωνιά μαργαριτάρια
Θὰ πλέξουνε στὰ χέρια τους στεφάνια ζηλευτὰ
Καὶ θὰ μᾶς στεφανώσουνε ἄν ἄξια παληκάρια
Μὲ τὰ στεφάνια αὐτὰ.

Μὲ τί χαρὰ καὶ προκοπὴ
Θὲ νὰ τραβοῦμε τὸ κουπί.

Πότε ἂν ἀνοίξῃ ἡ μοῖρά μας καὶ ποτε θὰ σκορπίσῃ
Τὸ σιδερένιο χέρι μας γιὰ δευτέρη φορὰ
Τὴ φλόγα ποῦ ξαπέστειλαν ἔς Ἀνατολὴ καὶ Δύση
Τ' ἀθάνατα Ψαρά!

Καὶ δὲν θὲ νᾶνε πλειὰ ἄντροπὴ
Ποῦ θὰ τραβοῦμε τὸ κουπί.

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σπουδαιότατην γεωγραφικὴν ἀνακάλυψιν ἐποίησεν ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀφρικανικοῦ ποταμοῦ Κόγκου ὁ πλοίαρχος Θόμσων. Ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων καταμετρήσεων τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης κατεδείχθη ὅτι τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ εἰσχωρεῖ εἰς τὸν ὠκεανὸν μέχρις ἀποστάσεως 550 χιλιομέτρων σχηματίζον ἐκατέρωθεν δύο μεγάλα ὑψώματα ἀποτελεσθέντα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ποταμίων ὑδάτων παρασυρομένων παντοειδῶν ἀντικειμένων. Ἡ θάλασσα εἰς τὰ μέρη ἔπου εἶναι τὰ ὑψώματα ἔχει βάθος 180 μέτρων μόνον, ἐν ᾧ πλησίον αὐτῶν τὸ βάθος της εἶναι 1800 μέτρων. Ἐκ τούτου συναγεται ὅτι διὰ προσχώσεως ἐσχημάτισεν ὁ ποταμὸς ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄρη ἔσοιρα κατὰ μέσον ὄρον ὕψους 1620 μέτρων. Ὅθεν ὁ Θόμσων συμπεραίνει ὅτι μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου τὰ ὄρη ἐκεῖνα θὰ ἀναδύσωνται ὑπὲρ τὴν ἐπιράνειαν τῆς θαλάσσης καὶ θὰ σχηματισθῇ μέγιστον δέλτα τοῦ ποταμοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ δύο ἐπιμηκεστάτων νήσων, αἵτινες θὰ διαιρῶσιν αὐτὸν εἰς τρία μέρη.

Κατὰ τὰ ἐσχάτως δημοσιευθέντα πορίσματα τῆς ἐν Σερβίᾳ ἀπογραφῆς τοῦ 1884, κατὰ τὸ τέλος Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου ὁ πληθυσμὸς τῆς Σερβίας ἀνῆρχετο εἰς 1901 118 κατοίκους· τούτων μόνον 175 243 ἦσαν ἐγγράμματοι· 149 873 ὠμίλουν τὴν ῥωμουνικὴν γλῶσσαν, 1411 ἦσαν τυφλοὶ καὶ 2049 παράφρονες. Ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀρρένων ὑπερέβαινε κατὰ 55040 τὸν τῶν θηλέων. Ἡ δὲ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν ἔτει 1884 ἦτο ὡς ἐξῆς: Γάμοι 16,869· γεννήσεις 90,143 (ὧν μόνον 848 μὴ νόμιμοι), θάνατοι 52,911, θνησιγενὴ βρέφη 1358.

Ὁ Βὲν Χάι, ὁ ἐπιτηρητὴς τῶν ἠθῶν ἐν τῷ Οὐρανίῳ κράτει, ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σινικὴν κυβέρνησιν σχέδιον νόμου περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν γυναικῶν, σκοποῦν κυρίως νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν ἐπιτεινομένην εἰσαγωγὴν εὐρωπαϊκῶν ἐθίμων. Αἱ γυναῖκες ἐν Σινικῇ εἶχον ἀρχίστη πρό τινας νὰ περιφέρωνται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἄνευ ἀκολουθίας καὶ τὸ χεῖριστον νὰ φοιτῶσιν εἰς θέατρα καὶ ἄλλους δημοσίους τόπους. Πρὸς ἄρσιν τοῦ τοιοῦτου ἀνηκούστου σκανδάλου παρέστη ἀνάγκη ἐπιβολῆς αὐστηροτάτων ποινῶν. Ἀλλ' οἱ Σῖναι εἶναι ἀνθρωποὶ πρακτικώτατοι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ποινὰς δὲν ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰς γυναῖκας ἢ τὰ κοράσια, τὰς παραβαινούσας τὰ διατεταγμένα, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀνδρας, πατέρας ἢ κηδεμόνας ἢ συζύγους, ἀπ' ὧν ἐξαρτῶνται αἱ γυναῖκες. Ὅθεν ὡσάντις γυνή τις διαπράξῃ προσβολὴν τῶν δημοσίων ἠθῶν τῆς Σινικῆς, ἦτοι ἐξέλθῃ μόνη εἰς περίπατον ἢ μεταβῆ εἰς θέατρον, ὁ σύζυγός αὐτῆς καταδικάζεται νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν τῆς μαστιγώσεως. Οὕτω αἱ δυσπρεσטיμέναι κατὰ τῶν ἰδίων συζύγων ἔχουσι προχειρότατον τὸν τρόπον τῆς ἐκδικήσεως.

Ὅσον περισσότερον πνεῦμα ἔχει τις, τόσοον πλειότερας καλλονὰς ἀνακαλύπτει ἐν τῇ φύσει. Ἀλλ' ὅταν πρέπει νὰ εἶνε ἐρωτευμένος. Διότι ὅταν ἐράται, δὲν εὐρίσκει παρὰ μίαν μόνην καλλονὴν. (Πασχάλ.)